

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 195/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., bytom B., vo veci porušenia jej práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 23 S 37/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2003 doručená, 9. septembra 2003 doplnená a 24. októbra 2003 upresnená sťažnosť Ing. V. M., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 S 37/03.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 27. februára 2003 podala na krajský súd návrh na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu Banská Bystrica, Správy

katastra Brezno (ďalej aj „katastrálny úrad“) o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) v k. ú. Brezno, pretože ohľadom vlastníctva, ktoré sú predmetom ROEP, vedie viacero sporov, pričom tieto sporové konania nie sú skončené.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ďalej uviedla, že „Dňa 4. 9. 2003 som nahliadla do spisu na Krajskom súde v Banskej Bystrici, kde som zistila, že:

- Krajský súd v Banskej Bystrici už dňa 28. 4. 2003 obdržal vyjadrenie žalovaného KÚ BB Skbr, zo dňa 16. 4. 2003, o tom, že ROEP v k. ú. Brezno už bol schválený rozhodnutím o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. Brezno č. ROEP-144/02-Bre zo dňa 27. 12. 2002, a že toto rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 12. 2002.

- KÚ BB Skbr ku vyjadreniu priložil kópiu mapy KN a UO, LV 2644 a LV 9832 už po zásahu ROEP-om, keď zásahom ROEP-u mi bol odňatý súkromný majetok a zmenené hranice parcely 11427 a parcel 4336/2, 3, v k. ú. Brezno, bez môjho súhlasu a vedomia.

(...) Krajský súd v Banskej Bystrici napriek tomu nekonal od 28. 4. 2003, čím mi znemožnil v danej veci primerane konať. Od 28. 4. 2003 do 4. 9. 2003 uplynuli 4 mesiace a 7 dní. (...) Krajský súd prietahy v konaní ničím neodôvodnil. Sudca lehotu od 28. 4. 2003 do 4. 9. 2003 nezdôvodnil. (...) Krajský súd umožnil nakladať s nehnuteľnosťami, do ktorých bol bez právneho dôvodu presunutý môj súkromný majetok po zmene hraníc parcely 11427 a parcel 4336/2, 3 v k. ú. Brezno zásahom ROEP-u.“

Sťažovateľka navrhla, aby jej bol ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom a ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vyniesol tento nález:

„Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp. zn. 23 S 37/03 spôsobil prietahy v konaní na základe čoho došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na spravodlivý proces v primeranej lehote upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľ žiada o primerané finančné zadosťučinenie.

Krajský súd v Banskej Bystrici je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Zo sťažnosti a jej príloh a nahliadnutím do spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 37/03, ktorý si ústavný súd zapožičal, vyplýva, že súdne konanie, v ktorom podľa sťažovateľky malo dôjsť k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa začalo na návrh sťažovateľky 27. februára 2003. Krajský súd 7. apríla 2003 vyzval katastrálny úrad, aby sa vyjadril k žalobnému návrhu. Ten na výzvu reagoval 23. apríla 2003. Predseda senátu krajského súdu 2. septembra 2003 oznámil sťažovateľke, že jej žiadosti o odklad vykonateľnosti rozhodnutia o schválení ROEP v súlade s ustanovením § 250c Občianskeho súdneho poriadku nevyhovuje. Sťažovateľka podala proti uvedenému oznámeniu predsedu senátu krajského súdu 4. októbra 2003 odvolanie.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 23 S 37/03.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03).

Podľa názoru ústavného súdu postup krajského súdu v napadnutom konaní nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Krajský súd v napadnutom konaní nebol nečinný neprimerane k okolnostiam danej veci. S ohľadom na tieto skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup

všeobecného súdu mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie tohto základného práva sťažovateľky. Sťažnosť sťažovateľky preto bolo treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2003